

Увод

„Београд је једно од најнеобичнијих и најстаријих насеља у Европи. Они који узимају у обзир и винчанску културу, рећи ће да наш град по старости може да се мери са Атином и Римом. Нажалост, ово је истовремено и град који спада у ред оних који су највише заборавили и запустили оно што су му претходници оставили, па су тако многа од његових историјских блага остала недоступна, како туристима који би овде могли да виде многе раскоши претходних цивилизација, тако и Београђанима, често неупућеним у оно што имају“.¹

Бољи познаваоци историје Београда кажу да цео град лежи на гробљима. Јер „у Београду је сахрањено знатно више људи него што данас хода по плочницима двомилионске престонице“.²

Београд је одувек био стратешки важна тачка, о коју су се отимале велике силе. „Према неким историчарима, током историје града, од самог његовог настанка до данас, за превласт у њему одиграло се више од стотину битака, а постоје претпоставке да је у њима настрадало чак око шест милиона људи. Будући да је немогуће доказати ове тврдње, од времена Сингидунума, а и пре њега, тешко је бити сигуран у ове бројеве, али је безмало извесно да су жртве, настрадале у борбама за Београд, биле милионске“.³

Полувековно фалсификовање историје, довело је до тога да, „садашњи, модерни Београђани, углавном не знају где се све налазе гробља у њиховом граду. Додуше, да би научили ту лекцију требало би им подоста времена“.⁴ А „гробља су се простирали од

1 Зоран Љ. Николић и Видоје Д. Голубовић, *Београд испод Београда*, (Београд: Службени лист СЦГ, 2006), 11.

2 Ibid., 103.

3 Ibid., 104.

4 Ibid., 108.

самог Калемегдана, дуж централних делова града, на скоро сваком месту данашњег урбаног београдског језгра“⁵

Гробље о коме је реч у овом раду настало је у вихору Великог рата, 1915. године, и смештено је на општини Чукарица, на Бановом брду, а познато је под именом *Немачко војничко гробље*. На наредним страницама овог рада биће објашњено како је настало ово гробље и шта се са њим збивало. Затим, у каквом је стању оно данас, као и какав је његов културно-историјски значај.

5 Ibid., 109.